

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/175/2022
Identifikačné číslo spisu:	2715203947
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2715203947.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. v spore žalobkyne Ľ. Y.Š., narodenej XX. I. XXXX, H. - M., s. č. XXXXX, zastúpenej advokátom JUDr. Vojtechom Kubalom, Bratislava 3, Vajnorská 8/A, proti žalovanému V. I. U., narodenému XX. I. XXXX, C. XXX, zastúpenému advokátom JUDr. Václavom Sosnom, Skalica, Námestie slobody 2, o zaplatenie 40 000 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5C/396/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2022 sp. zn. 10Co/79/2020 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobkyni voči žalovanému p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 10. júna 2020 sp. zn. 5C/396/2015 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 40.000 eur a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40.000 eur od 29. novembra 2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 a § 657 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ďalej aj „OZ“); § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a § 3 nar. č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01. februára 2013. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa žalovanú sumu uplatňovala titulom ústne uzavretej zmluvy o pôžičke a v prípade nepreukázania existencie pôžičky titulom bezdôvodného obohatenia. V spore bolo preukázané, že suma 40.000 eur poukázaná žalobkyňou na účet žalovaného nebola pôžičkou. Nesporné bolo, že žalovaný bol a je konateľom spoločnosti DOMOSTAV Holíč s.r.o. (od 21. januára 2014 došlo k zmene obchodného mena na DOMOSTAV ENERGO s.r.o.). Žalobkyňa ako vlastníčka chcela na pozemku parc. č. 1768/5 v obci Š., k. ú. I. Š. postaviť rodinný dom ALFA 115 a ohľadom jeho výstavby mala záujem na uzavretí zmluvy o dielo s DOMOSTAV Holíč s.r.o.. K e-mailu zo dňa 18. júna 2013 priložila návrh zmluvy o dielo č. 20130501, ktorú mala uzavrieť spoločnosť

DOMOSTAV Holíč s.r.o. ako zhotoviteľ a spoločnosť ARK SK, s.r.o. ako objednávateľ; cena za dielo uvedená sumou 91.536 eur mala byť zaplatená v troch splátkach, a to vo výške 40.000 eur po ukončení realizačnej fázy 1, 30.000 eur po ukončení realizačnej fázy 2 a 21.536 eur po ukončení realizačnej fázy 3. K uzavretiu zmluvy o dielo v zmysle tohto návrhu nikdy neprišlo. Taktiež neprišlo ku akejkoľvek inej zmluvy o dielo, či už medzi žalovanou a žalovaným ako fyzickými osobami, alebo medzi žalobkyňou ako fyzickou osobou a spoločnosťou DOMOSTAV Holíč s.r.o.. Žalobkyňa dňa 18. júna 2013 poslala na osobný účet žalovaného sumu 30.000 eur a dňa 19. júna 2013 sumu 10.000 eur, teda celkovo 40.000 eur; v správe pre príjemcu uviedla „Alfa 115 - D.“. Žalovaný vychádzajúc z tejto správy pre príjemcu dospel k záveru, že ide o preddavok žalobkyne na výstavbu jej rodinného domu Alfa 115 zabezpečovanú DOMOSTAV Holíč s.r.o., preto sumu 40.000 eur dňa 24. júna 2013 zo svojho osobného účtu vybral, 4.000 eur použil na zakúpenie dreva na dom žalobkyne a 36.000 eur vložil na účet spoločnosti DOMOSTAV Holíč s.r.o., ktorá následne začala s výkonom stavebných prác na stavbe rodinného domu žalobkyne. Okresný súd dôvodil, že bolo povinnosťou žalovaného preukázať právny dôvod prijatia sumy 40.000 eur resp. existenciu a obsah dohody, podľa ktorej bol žalovaný oprávnený plnenie prijať. Žalovaný však dôkazné bremeno neunesol a nepreukázal, že by medzi ním ako fyzickou osobou a žalobkyňou prišlo k uzavretiu akejkoľvek dohody alebo zmluvy, na základe ktorej by bol oprávnený plnenie od žalobkyne prijať. Žalovaným produkované dôkazy sa týkali záväzkových vzťahov medzi žalobkyňou a spoločnosťou DOMOSTAV Holíč s.r.o. a nie sú predmetom tohto sporu. Okresný súd uviedol, že ak je plnenie poskytnuté pred tým, ako dôjde k zmluvnému dojednaniu a k uzavretiu zmluvy nedôjde (podľa § 498 Občianskeho zákonníka na to, čo dal pred uzavretím zmluvy niektorý účastník, hľadá sa ako na preddavok), takéto plnenie má charakter bezdôvodného obohatenia, ku ktorému dochádza okamihom, keď je zrejmé, že k uzavretiu predpokladanej zmluvy nedôjde. Keďže žalobkyňa previedla sumu 40.000 eur na žalovaného bez právneho dôvodu a žalovaný túto čiastku následne previedol na tretiu osobu (spoločnosť DOMOSTAV Holíč s.r.o.) bez súhlasu žalobkyne, teda nakladal s týmito finančnými prostriedkami ako s vlastnými, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobkyne a súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 40.000 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni aj žalované úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 29. novembra 2014 do zaplatenia, nakoľko vo výzve na zaplatenie zo 14. novembra 2014 bol žalobkyňou vyzvaný na zaplatenie dlhu najneskôr do 28. novembra 2014. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP a plným úspechom žalobkyne v spore.

2. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej iba „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) zopakujúc dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie rozsudkom zo dňa 31. marca 2022 sp. zn. 10Co/79/2020 pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 21.778,97 eura a úrokov z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 21.778,97 eura od 11. augusta 2020 do zaplatenia a v tejto časti a v časti náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil, v zostávajúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na novoty predložené žalovaným v odvolacom konaní odvolací súd aplikujúc § 366 CSP neprihliadol z dôvodu, že žalovaný nepreukázal, že ich nemohol bez svojej viny použiť už pred súdom prvej inštancie, a to najmä po (skoršom) zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu. Pri stotožnení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP) k argumentom žalovaného ako odvolateľa odvolací súd uviedol, že zo správy pre príjemcu „Alfa 115 - D.“ pri bankovom prevode nemožno vyvodiť pokyn žalobkyne žalovanému na odovzdanie finančných prostriedkov tretej osobe (obchodnej spoločnosti, ktorej je žalovaný spoločníkom i konateľom). Ako žalovaný s prijatou sumou ďalej naložil, prípadne ako s ňou naložila tretia osoba, ktorej sumu poukázal, nebolo (bez preukázania pokynu/súhlasu žalobkyne resp. dohody s ňou ohľadom výstavby rodinného domu) pre rozhodnutie sporu relevantné. V spore bolo preukázané, že žalobkyňa previedla žalovanú istinu na súkromný účet žalovaného bez právneho dôvodu. Ďalej sa odvolací súd vyjadril k tvrdeniam žalovaného o synalagmatickej povahe právneho vzťahu strán sporu (viď bod 8. tohto rozsudku dovolacieho súdu) aj k tomu, že je povinnosťou súdu, nie povinnosťou strán sporu, právne kvalifikovať dokazovaním zistený skutkový stav veci, k námietkam žalovaného o jeho dobromyseľnosti, o rozpore konania žalobkyne s dobrými mravmi, o nesprávnom priznaní úrokov z omeškania. Odvolací súd sa nestotožnil s tým, ako žalovaný v odvolaní vyhodnocuje vykonané dokazovanie a aké závery z neho

vyvodzuje a na rozdiel od žalovaného nepovažoval za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bol ohľadom zabezpečenia výstavby rodinného domu ALFA 115 platný reálny záväzkový vzťah, ktorý obidve strany plnili. Odvolací súd zopakoval, že žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by medzi ním ako fyzickou osobou a žalobkyňou prišlo k uzavretiu akejkoľvek dohody alebo zmluvy, na základe ktorej by bol oprávnený plnenie od žalobkyne prijať. Žalovaný síce v spore produkoval množstvo dôkazov, avšak tieto sa týkali záväzkových vzťahov medzi žalobkyňou a spoločnosťou DOMOSTAV Holíč s.r.o. (teraz DOMOSTAV ENERGO s.r.o.) a nie sú predmetom tohto sporu. Z dôvodu, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP žalobkyni proti žalovanému priznal náhradu trov konania (prvoinštančného i oboch odvolacích konaní) v plnom rozsahu, keďže nevidel žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočné nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

3. Proti výroku o potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie v zostávajúcej časti a proti výroku o náhrade trov konania rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej tiež „dovolateľ“) dovolanie tvrdiac existenciu dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Namietol nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, jeho arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť. Za otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie súdu, a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, označil posudzovanie vzájomného bezdôvodného obohatenia vzniknutého poskytnutím vzájomného plnenia uskutočneného prostredníctvom tretej osoby.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že právny vzťah strán sporu nie je synalagmatickým. Právny názor súdov je podrobne zdôvodnený. Navrhla odmietnutie dovolania. Z opatrnosti uviedla, že listiny, ktoré majú dokázať synalagmatický vzťah účastníkov, žalovaný vyhotovil po vyhlásení rozsudku, čím nemôže ovplyvniť výsledok sporu. Ide o odvolacie novoty, ktoré odvolací súd správne neprijal. Alternatívne navrhla zamietnutie dovolania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Vzhľadom na obsah dovolania, tvorený z väčšej časti vyjadrením nespokojnosti a polemikou dovolateľa so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdov nižších inštancií, musí dovolací súd v prvom rade pripomenúť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie ďalšie odvolanie. V rámci konania dovolacieho súdu nie je možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. A a 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Dovolaním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení súdov nižších inštancií, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorého prieskum skutkových zistení spočíva len v kontrole postupu súdu pri procese ich zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov atď.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

7. Nosnou argumentáciou dovolateľa, či už vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f), alebo podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP bolo tvrdenie o synalagmatickej povahe právneho vzťahu strán sporu. Právnym základom synalagmatického záväzku je § 560 Občianskeho zákonníka, v zmysle prvej vety ktorého ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. Ide o právnu úpravu plnenia zo vzájomných zmlúv, pri ktorých plnenie jedného účastníka zmluvy podmieňuje vzájomné plnenie druhého účastníka zmluvy. Dlžník a veriteľ sú v takomto prípade voči sebe navzájom v postavení veriteľa a

dlžníka, pretože majú povinnosť plniť si navzájom a súčasne voči sebe navzájom majú právo plnenie požadovať.

8. V spojení s § 420 písm. f) CSP dovolateľ uviedol „Pretože súd pri svojom rozhodovaní opomenul návrhy a argumenty žalovaného a náležite sa s nimi nevysporiadal, nesplnil si súd svoju povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie je preto arbitrárne a nepreskúmateľné.“ Dovolateľ za tieto argumenty považoval tie isté, ktorými odôvodnil tvrdený nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, pretože „V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nie je uvedené, čo viedlo súd k tomu, že nezohľadnil synalagmatickú povahu vzťahu žalobkyne a žalovaného a neprihliadol na skutočnosť, že žalobkyňa sa na úkor žalovaného obohatila tým, že si ponechala vzájomné plnenie, ktorý jej žalovaný obstaral“. Dovolací súd poukazuje na bod 12. na str. 23 a 24 rozsudku odvolacieho súdu, kde uviedol: „Tiež namietal (žalovaný, pozn. dovolacieho súdu), že medzi plnením žalobkyne voči žalovanému ... a medzi plnením žalovaného voči žalobkyni ... bola vzájomná podmienenosť, pričom aj žalovaný voči žalobkyni plnil a zabezpečil jej konkrétny majetkový prospech, a ak súd tieto plnenia posudzuje ako bezdôvodné obohatenie, nemožno opomenúť synalagmatickú povahu vzájomného vzťahu žalobkyne a žalobcu ... Odvolací súd k tejto námietke opakuje, že žalovaný v spore nepreukázal pokyn/súhlas žalobkyne resp. dohodu s ňou ohľadom výstavby rodinného domu, a tiež nie je zrejmé ako mohla žalobkyňa nadobudnúť majetkový prospech na úkor žalovaného, keď stavbu realizovala spoločnosť DOMOSTAV Holíč, s. r. o. a nie žalovaný ako fyzická osoba, a tiež nie je zrejmé, aké jeho náklady má žalovaný na mysli, ak zároveň tvrdí, že peniaze prijaté od žalobkyne (teda nie svoje) použil na zabezpečenie výstavby rodinného domu ALFA 115. Aj táto námietka tak bola nedôvodná.“ Dovolací súd konštatuje, že takéto odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je postačujúce, nad všetku pochybnosť jasne a zreteľne uvádza stanovisko k argumentácii žalovaného aj to, prečo súdy neprihliadli na žalovaným (iba) tvrdenú synalagmatickú povahu právneho vzťahu strán sporu. Vzhľadom na tvrdenie dovolateľa o arbitrárnosti dovolaním napadnutého rozsudku považuje dovolací súd za potrebné doplniť, že aj z nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 245/2022 zo dňa 20. septembra 2022 vyplýva, že „arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov sú najčastejšie dané rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 336/2019).“ V prejednávacom spore dovolací súd nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudkov súdov nižších inštancií ani arbitrárnosť rozsudku odvolacieho súdu, spravujúc sa uvedenými kritériami, nezistil, a to ani vo vzťahu k namietanej absencii skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd v bode 12. odôvodnenia rozsudku uviedol, že v spore bolo preukázané, že žalobkyňa previedla žalovanú istinu na súkromný účet žalovaného bez právneho dôvodu, čo podľa dovolacieho súdu zahŕňa uvedenie skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia.

9. Ďalej dovolateľ tvrdil, že odvolací súd nesprávne vyriešil príp. pri svojom rozhodovaní sa vôbec nezaoberal týmito základnými právnymi otázkami: „1. či ide o synalagmatický vzťah vzájomného bezdôvodného obohatenia v prípade, ak príjemca peňažného plnenia (poskytnutého na jeho účet bez platne uzavretej zmluvy na účel výstavby rodinného domu) na svoje náklady (bez uzavretia písomnej zmluvy) obstará pre platiteľa takéhoto plnenia s jeho súhlasom zhotovenie časti stavby prostredníctvom tretej osoby? 2. či vzniká žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (spočívajúceho v poskytnutí peňazí) aj v prípade, ak si žalobca ponechá recipročne protistranou obstarané plnenie a neposkytne protistrane, ktorá také plnenie obstarala žiadnu protihodnotu? 3. či je v súlade s dobrými mravmi uplatňovanie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v prípade, ak žalobca požaduje vrátenie peňažného plnenia (poskytnutého bez platne uzavretej zmluvy na účel výstavby rodinného domu) aj v rozsahu hodnoty plnenia (časť stavby), ktorú si žalobca ponechal a nič za ňu nezaplatil (pričom je nesporné, že stavebné práce a dodávky sa realizovali s vedomím žalobcu a podľa projektovej dokumentácie žalobcu a realizovaná časť stavby trvale plní svoj účel)?“ Odvolací súd podľa dovolateľa opomenul vzájomný vzťah strán sporu, v rámci ktorého žalovaný poskytol (obstaral)

žalobkyni plnenie v rozsahu žalovanej sumy a sám si nič neponechal. Pri vyporiadaní vzájomných nárokov by sa preto malo postupovať obdobne ako je upravené v § 457 Občianskeho zákona dlžníka (nároky zo zrušených alebo neplatných zmlúv).

10. Dovolanie podané podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10.1. Otázkou relevantnou v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla vytvoriť a ustáliť rozhodovacia prax odvolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ podať svoje vysvetlenie, ako mala byť táto otázka správne riešená.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok dovolaním napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd vychádzajúc nielen z formulácie nastolených dovolacích otázok, ale najmä z obsahu dovolania (§ 124 CSP) konštatuje, že dovolateľom predstreté dovolacie otázky neboli pre rozhodnutie sporu rozhodujúce a okresný ani odvolací súd na ich vyriešení nezaložili svoje rozhodnutia (čo napokon pripúšťa aj dovolateľ konštatovaním, že odvolací súd sa niektorými právnymi otázkami pri svojom rozhodovaní vôbec nezaoberal, hoci nešpecifikuje, či má na mysli v dovolaní vymedzené, alebo iné právne otázky). Súd po nepreukázaní tvrdenia žalobkyne o uzatvorení zmluvy o pôžičke posúdili poskytnutie žalovanej sumy žalobkyňou žalovanému ako právny vzťah bezdôvodného obohatenia, keď žalovaný nepreukázal, že aj žalobkyňa sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila. Okresný ani odvolací súd preto neriešili otázku synalagmatickej povahy bezdôvodných obohatení vzniknutých navzájom na strane veriteľa aj dlžníka, ani otázku vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyňou, ktorý si bez poskytnutia protihodnoty mala ponechať protistranou obstarané plnenie a ani otázku súladu uplatňovania vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyňou s dobrými mravmi za podmienok formulovaných dovolateľom v otázke č. 3 uvedenej v bode 9. tohto rozsudku najvyššieho súdu (pretože, ako uviedol odvolací súd v bode 12. svojho rozsudku, pre rozhodnutie sporu nebolo relevantné, či žalobkyňa získala majetkový prospech v dôsledku zhotovenia časti stavby domu ALFA 115 na jej pozemku spoločnosťou DOMOSTAV Holíč, s.r.o. na úkor tejto spoločnosti).

13. Na základe zhora uvedeného dovolací súd vyhodnotiac dôvody dovolania uzatvára, že dovolateľ v dovolaní nevymedzil právnu otázku, na ktorej riešení odvolací súd založil svoje rozhodnutie [§ 421 ods. 1 písm. b) CSP]. Vzhľadom na súčasne uplatnený dovolací dôvod spočívajúci v tvrdení a dovolacím súdom nezistenej existencii vady zmätočnosti [§ 420 písm. f) CSP] dovolací súd dovolanie podľa § 448 CSP ako celok zamietol.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku vychádzajúc z procesného úspechu žalobkyne v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP).

15. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.